

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Емануилъ п. Димитровъ

Синигерче въ клетка

Що не пѣешъ, мила птичко,
що потрепвашъ тѣй съ крилца?
Ето тукъ си имашъ всичко :
и водица, и зрънца.

Имашъ позлатена клетка
съ тънки прѣчки — желѣза,
и прозорче съ дивна гледка
за къмъ ведри небеса . . .

Тѣй говорѣше детето
съ нѣжно ласкави слова,
но синигерчето клето
тѣжно свело бѣ глава.

А отвѣнка птици волно
сбираха се въ пѣть и съ гласъ
сякашъ думаха му болно :
— Искашъ ли да хвъркнешъ съ насъ?

Трепна птичето съ крилцата,
блѣсна въ прѣчкитѣ челце :
и изхвъркна му душата,
стихна мѣничко сърдце . . .